

/Въвеждатъ пратениците/

Старейшината

По пътя ни се случи беда
и закъсняхме. Затуй пристигахме
привечеръ. Прощавай, царю честити

Боруйската хора ти изпраща
даръ сърдеченъ, царю честити...
Навънъ цвили буенъ жребецъ
съ алестъ косъмъ, по хубостъ
и по бързина безъ равенъ на
себе си... Една кола съ тежки медни
пити, впрегната въ чифтъ витороги волове
шишиши... А ето това тукъ подава/
е малко сандъче съ ценни стариини:
жълтици закътани отъ Симеоново време

Калоянъ

Благодаря ти, добрий старче
предай на людеть си, че дарътъ
имъ сгръ сърдцето ми... Благодаря

Старейшината

А тъзи сърмени чехли сж
за царицата, това везмо и
този дроздъ въ сребърна клетка.
/Обръща се къмъ хората си/
Пристъпете. /Тъ поднасятъ/
Това е единъ топъ Визан-
тийски яксамитъ, а това златни
и сребърни конци отъ Генуа,
ето една червена кожа, нъколко
Венециански сапуни, стъкълца/
съ лаванда и мускусъ. А това
е единъ самуренъ калпакъ за
князъ Иоана. И коланъ отъ сребърни халки

/Царицата и князъ Иоанъ приематъ по-
даръците/

Царицата

Предай на людеть си, старче,
за нашата благодарност безмърна

Иоанъ

Съ радость ще нося тъзи дарове
що спомнятъ върната Боруйска хора.

/ влизат прислуж./

Присл.

Искатъ да влъзятъ пратениците
отъ Карбонската хора.

Калоянъ

Нека влъзятъ

първите пратеници излизатъ и влизатъ вторите